

og set, om P. D. Pedersen blev valgt. Det er jo ikke givet, at han bliver valgt i Slagelsekredsen . . . (Ministeren for offentlige Arbejder: Nej!) . . . Det siger den ærede Minister ogsaa. Hvorfor har Ministeren saa haft saa travlt med at faa Spørgsmaalet afgjort med det samme? Han kunde have ladet Pedersen stille sig, og hvis han blev valgt, behøvede Spørgsmaalet endda ikke straks at foreligge for Ministeren. Hvis han blev valgt til Sommer, kunde han jo pakke, eller hvad det er, han bestiller, uden at komme i Kollision med Ministeren, antager jeg. Spørgsmaalet var da, om han saa ikke alligevel kunde passe sin Pakmesterforretning og være Folketingsmand tillige. Det har jeg nu ikke stor Tro til. Men vi have dog set Folk, der vare ansatte i Statens Tjeneste, passe baade Statstjenesten og Arbejdet i Folketingssalen. Jeg tror, at de som Regel have gjort det lige daarligt begge Steder. Det er en Sag for sig. Hvis Pakmester P. D. Pedersen kan passe Pakmesterforretningen og sine Sager paa Rigsdagen, ved jeg ikke, hvad Grund den ærede Minister har til at blande sig i det Spørgsmaal. Spørgsmaalet har ikke ligget for, og Afgørelsen kunde altsaa have ventet.

Saa kommer det næste Spørgsmaal, nemlig om P. D. Petersen vil vedblive at være Pakmester, naar han bliver Folketingsmand. Det er ikke afgjort. De fleste, jeg tror næsten alle Medlemmer af det Parti, hvortil han har sluttet sig, ere Redaktører, Forretningsførere eller hvad det nu er, og det er jo muligt, at Pakmester Pedersen, naar han blev Folketingsmand, ogsaa vilde være Redaktør eller Forretningsfører, og saa vilde han vel søge sin Afsked, og Ministeren kunde have sparet sig for det Hovedbrud, han har underkastet sig, og ventet, indtil han saa, om Pakmester Pedersen mulig vilde foretrække slet ikke at blive ved med at være Pakmester. Men det kunde jo være, at Pakmester Pedersen vilde have foretrukket at blive ved med at være Pakmester. Saa blev Spørgsmaalet, om han kunde stille en Stedfortræder, og det Spørgsmaal har Ministeren slet ikke undersøgt. Saa længe dette ikke er undersøgt, synes jeg, at Ministeren skulde have afholdt sig fra at lade ham tilgaa en Tilkendegivelse af, at hans Stilling var uforenelig med hans Valg til Folketinget.

Alt, hvad Ministeren har fremført i Dag som Grunde til sin Handlemaade, finder jeg ganske ufyldstgørende. Den

højtærede Minister siger, at han ikke kan begribe, hvorfor denne Forespørgsel er stillet, da han jo allerede ved en tidligere Lejlighed har udtalt sig om sine Grunde. Det skete imidlertid ved en Lejlighed, hvor vi andre ikke kunde tage til Gemæle. Derfor har der sandelig været god Grund til at stille denne Forespørgsel, for at Folketingets Medlemmer nemlig kunde faa Lejlighed til at udtale deres Mening om denne Sag. Jeg synes altsaa, at de Grunde, Ministeren har nævnt, ere aldeles ufyldstgørende for de Skridt, han har gjort, og endnu mere, fordi han har udtalt det som sin Hensigt at gøre det samme igen i paakommende Tilfælde. Saa snart nogen af Funktionærerne skulde være paa Spil igen, vilde han lade dem tilgaa en Skrivelse om, at de i den Stilling, de indtage, ikke have Ret til at søge Valg til Folketinget. Det er rent forkert af Ministeren at optræde paa den Maade, og jeg tror, at den højtærede Minister, som saa rask siger i Dag, at han vil blive ved med denne Fremgangsmaade, vil faa en anden Opfattelse efterhaanden. Jeg tror, at hans Parti vil tale alvorligt med ham, naar Valgene ere forbi, for jeg tror, at den Historie vil være højest generende for Højre. Derimod vil den ærede Minister muligvis faa en Deputation fra Socialdemokraterne, som beder ham om hurtigst muligt at forny det Skridt, han har gjort, for jeg tror, at denne Ministerens Optræden, denne Pakmesteraffære vil være et ret heldigt Moment i Socialdemokratiets Agitation.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig videre ved Sagen. Jeg finder imidlertid Anledning til at forvente, at Folketinget udtaler sin Opfattelse af denne Sag ved at vedtage følgende Paastand om Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeren uden fyldestgørende Grund har grebet ind i Spørgsmaalet om den paagældende Bestillingsmands Valgkandidatur, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Jeg har ligesom ved det foregaaende Forslag efter Forretningsordenens Bydende overgivet Forslaget til Formanden, som formentlig vil oplæse det og lade det komme til Afstemning.

Formanden: Forslaget lyder altsaa saaledes: (Som foran anført.).

Det er denne Paastand om Overgang til Dagsordenen, der nu er til Forhandling.